

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/292/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7216223432
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7216223432.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudcov JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Aleny Mikovej v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, P. O. BOX 205, proti žalovanému M. A., N.. XX.X.XXXX, bývajúcemu v K., N. Y. XX, o zaplatenie 1.773,01 eura s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice II č.k. 24Csp/33/2016-51 zo dňa 6.6.2017 takto

rozhodol:

P r i p ú š ť a späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie 331,28 eura s úrokom z omeškania 8,5 % ročne od 9.11.2013, z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Košice II č.k. 24Csp/33/2016-51 zo dňa 6.6.2017 v tejto časti a v tejto časti konanie zastavuje.

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutom zamietavom výroku okrem časti, v ktorej bolo konanie čiastočne odvolacím súdom zastavené a vo výroku o náhrade trov konania.

Stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice II rozsudkom č. 24Csp/33/2016-51 zo dňa 6.6.2017 zastavil konanie v časti o zaplatenie 100 eur, žalovaného zaviazal povinnosťou zaplatiť žalobcovi 758,46 eura s 8,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 858,46 eura od 9.11.2013 do 21.2.2017, s 8,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 758,46 eura od 22.2.2017 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

2. Rozhodol tak o žalobe žalobcu pôvodne Consumer Finance Holding a.s. so sídlom v Kežmarku, ktorý sa proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 1.773,01 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel dňa 26.6.2012 Zmluvu o pôžičke č. 6122515, na základe ktorej poskytol žalovanému 2.981,52 eura. Žalovaný sa zaviazal pôžičku splatiť v 36 pravidelných mesačných splátkach po 82,82 eura, avšak svoju povinnosť riadne splácať poskytnutú pôžičku porušil, žalobca ho preto listom zo dňa 30.10.2013 vyzval na okamžitú úhradu všetkých splátok jednorázovo. Ku dňu podania žaloby žalovaný z požičanej sumy vrátil 919,30 eura. Žalobca vyčíslil dlh žalovaného na 2.692,31 eura, od tejto sumy si odpočítal žalovaným zaplatenú čiastku 919,30 eura a tak žalovaná suma predstavuje 1.773,01 eura.

3. V priebehu konania na návrh pôvodného žalobcu došlo k jeho zmene a súd uznesením zo dňa 10.4.2017 pripustil, aby z konania vystúpil pôvodný žalobca a na jeho miesto vstúpil ako žalobca Intrum Justitia Slovakia s.r.o., pričom toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 12.5.2017.

4. Žalovaný bol v konaní nečinný, bol predvolaný na pojednávanie postupom podľa ust. § 106 Civilného sporového poriadku (CSP) z adresy trvalého pobytu, zásielka sa vrátila s poznámkou poštového doručovateľa, že žalovaný má neznámy pobyt, preto súd podľa § 180 CSP pojednával a rozhodol v neprítomnosti účastníkov, keďže aj žalobca svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil a súhlasil, aby súd pojednával v jeho neprítomnosti.

5. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie a mal preukázané, že spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. a spoločnosť Intrum Justitia Slovakia s.r.o. uzatvorili zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorej predmetom bolo aj postúpenie spornej pohľadávky s príslušenstvom. Pôvodný žalobca spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník skutočne uzatvorili dňa 26.6.2012 Zmluvu o pôžičke, na základe ktorej veriteľ požičal dlžníkovi 2.000,- eur pri ročnej úrokovej sadzbe 32 %, RPMN 32 % a žalovaný sa zaviazal vrátiť žalobcovi celkom 2.981,52 eura v 36 mesačných splátkach po 82,82 eura s termínom konečnej splatnosti jún 2015. Celkové náklady spotrebiteľa predstavovali 981,52 eura. Žalovaný zaplatil spolu 919,30 eura. Pôvodný žalobca teda listom dňa 30.10.2013 vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo vo výške 2.094,51 eura do 3 dní od doručenia upomienky, pričom žalovanému bola táto upomienka doručená 5.11.2013. Žalobca Intrum Justitia Slovakia s.r.o. podaním doručeným súdu dňa 2.6.2017 zobral späť svoju žalobu v časti o úhradu 100,- eur, keďže po podaní žaloby dňa 21.2.2017 zo strany žalovaného došlo k tejto úhrade a v súvislosti s týmto späťvzatím upravil aj petit svojho žalobného návrhu. Súd v súlade s ust. § 144 a 145 CSP konanie v tejto časti zastavil.

6. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ust. § 52 ods. 1 - 4, 54 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, § 517 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka a § 3 vl.nar. SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 31.1.2013). Uzavrel, že zo zmluvy o pôžičke vyplýva, že táto pôžička bola poskytnutá za dohodnuté úroky vo výške 32 % ročne. Podľa zistenia súdu banky Slovenskej republiky poskytovali v tomto období (jún 2012) úvery za priemerné ročné úrokové miery 11,38 %, pričom v predmetnej úverovej zmluve boli dohodnuté oveľa vyššie úroky. Takto dohodnuté úroky súd považoval za neprimerane vysoké, v rozpore s dobrými mravmi a v súlade s ust. § 39 Občianskeho zákonníka považoval v tejto časti zmluvu o pôžičke za absolútne neplatný právny úkon a pôžičku za bezúročnú. Keďže právny predchodca poskytol žalovanému pôžičku 2.000 eur, žalovaný spolu vrátil 1.019,30 eura, zostatok nezaplatenej istiny predstavuje 980,70 eur. Žalovaný pôvodnému žalobcovi a veriteľovi zaplatil titulom vrátenia pôžičky v poradí 1. a 9. splátku a 13. a 14. splátku. V súlade s ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. prihladol súd prvej inštancie na premlčanie nezaplatených splátok od 20.7.2012 do 20.9.2013, t.j. 10 - 12 a 15 splátku, t.j. 4 splátky po 82,82 eur, vrátane dohodnutých úrokov, pričom splátky bez úrokov boli vo výške 55,56 eur. Sumu 4 x 55,56 €, t.j. 222,24 eur z uvedeného dôvodu odpočítal od nezaplatených časti istiny 980,70 eura a žalovaného zaviazal len na zaplatenie 758,46 eura a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žaloba totiž bola podaná na súd 30.9.2016 a pôžička bola dohodnutá v mesačných splátkach splatných od 20.7.2012 do 20.6.2015. Súd zaviazal žalovaného aj na úroky z omeškania od 9.11.2013, teda po uplynutí troch dní od doručenia predžalobnej upomienky, t.j. na zákonné úroky z omeškania, ktoré v čase, keď sa žalovaný dostal do omeškania boli vo výške 8,5 % ročne a v prevyšujúcej časti úrokov z omeškania žalobu ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 CSP, keďže obe strany sporu boli čiastočne úspešné, vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

7. V zákonnej lehote proti zamietavému výroku rozsudku a výroku o trovách konania podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP a navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok rozsudku súdu prvej inštancie zmenil tak, že zaviazá žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 683,27 eura s úrokom z omeškania 8,5 % od 9.11.2013 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a prizná žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 62,64 %. Svoje odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil, že dojednaná odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru vo forme zmluvne dojednaného úroku je neprimeraná a v rozpore s dobrými mravmi. Odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nachádza svoje vyjadrenie v RPMN vo výške 32 % zhodne s dojednanou úrokovou sadzbou, nakoľko úrok z úveru je jedinou odplatom poskytnutého úveru. Výška priemernej hodnoty RPMN pre úvery od 1.500 eur do 6.500 eur so splatnosťou od 1 do 5 rokov zverejnená naposledy v čase uzavretia úverovej zmluvy Ministerstvom financií SR v súlade s ust. § 21 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za I.štvrtok 2012 so stavom ku dňu 31.3.2012 predstavovala 21,68 % tak, ako je táto hodnota uvedená v úverovej zmluve ako priemerná hodnota RPMN. Súdna prax zaujala názor, že postup

súdu podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka má miesto len vo výnimočných situáciách, napr. v prípade šikanózneho výkonu práva účastníkom zmluvného vzťahu. Korektív dobrých mravov nesmie byť na ujmu princípu právnej istoty a nesmie neprimerane oslabovať subjektívne práva účastníkov vyplývajúcej z právnych noriem. Výška dojedanej odplaty za úver v predmetnej zmluve 32 % neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch podľa ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy a je v súlade so zákonom stavenou maximálnou výškou odplaty pri poskytovaní peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa § 1a ods. 1 vl.nar. SR č. 87/1995 platného a účinného od 1.9.2014. Napriek skutočnosti, že uvedené pravidlo maximálneho stropu výšky odplaty nebolo v čase dojednaní úverovej zmluvy v platnosti, zastáva odvolateľ názor, že pokiaľ sám zákonodarca považuje odplatu pri poskytovaní peňažných prostriedkov spotrebiteľovi do výšky 2 x priemernej RPMN za akceptovateľnú, v takom prípade výška dojedanej odplaty v predmetnej úverovej zmluve nemôže byť označená za neprimeranú a za v rozpore s dobrými mravmi. Na záver žalobca uviedol, že vzhľadom na premlčanie štyroch splátok po 88,82 eura v časti o zaplatenie 331,28 eura s úrokom z omeškania 8,5 % ročne od 9.11.2013 berie žalobu späť a navrhuje, aby odvolací súd v tejto časti konanie zastavil.

8. Zo strany žalovaného nebolo vyjadrenie k odvolaniu podané.

9. K čiastočnému späťvzatiu žaloby o sumu 331,28 eura s prísl. došlo po rozhodnutí súdom prvej inštancie vo veci samej, žalovaný voči späťvzatiu nevzniesol námietky. Krajský súd v Košiciach v zmysle ust. § 370 CSP rozhodol o pripustení čiastočného späťvzatiu žaloby o zaplatenie tejto sumy s prísl., zrušil rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v tejto časti a konanie v tejto časti zastavil.

10. Predmetom odvolacieho konania tak zostal rozsudok v prevyšujúcej časti, ktorým bola žaloba zamietnutá a súvisiaci výrok o trovách konania.

11. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd spor prejednal na základe podaného odvolania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania. Po konštatovaní, že odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou, preskúmal napadnuté výroky rozsudku, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 15. marca 2018, pričom verejné vyhlásenie bolo v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP riadne oznámené.

12. Odvolateľ použil odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, ktorý je v praxi vykladaný tak, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení súd vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil právny predpis iný, než ktorý použiť mal alebo ak síce použil správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

13. V prejednávanej veci odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolací dôvody nie je naplnené. Nebolo zistené, že by na zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval nesprávne zákonné ustanovenie alebo použité zákonné ustanovenie nesprávne vyložil. Súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, náležite zistil skutkový stav a vykonané dôkazy hodnotil v súlade so zákonom a z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam na ktorých založil aj svoje rozhodnutie, zo zisteného stavu vyvodil aj správny právny záver. Podľa názoru odvolacieho súdu napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je dostatočne odôvodnený a spĺňa kritériá riadneho odôvodnenia podľa § 220 ods. 2 CSP.

14. Odvolacie námietky odvolateľa boli v prevažnej väčšine už predmetom dokazovania pred súdom prvej inštancie, ktorý sa s nimi dôsledne vysporiadal pri rozhodovaní v danej veci. Ani ďalšie skutočnosti uvedené v odvolaní neumožňujú odvolaciemu súdu prijať iné závery a nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého výroku rozsudku, preto odvolací súd rozsudok napadnutý odvolaním ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

15. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, ktoré je vyčerpávajúce, preto na neho v plnom rozsahu odkazuje.

16. Odvolací súd uvádza, že od 1.6.2010 bola urobená zmena v Občianskom zákonníku v § 53 ods. 6, z ktorého vyplýva, že ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov nesmie odplata podstatne prevyšovať obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že v rámci novelizácie uvedeného zákonného ustanovenia bolo navrhované úplné iné znenie tohto zákonného ustanovenia a to tak ako bolo v konečnom dôsledku prijaté. V súvislosti aj s novelizáciou zákona o spotrebiteľských úveroch bol zákonom č. 129/2010 zrušený administratívny strop odplaty pri spotrebiteľských úveroch spolu so zrušením zákona č. 258/2001 Z.z.. Napokon prijaté znenie ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka bolo odôvodnené tým, že ide o upresnenie údajovej bázy - ukazovateľa z ktorého sa vychádza pri poskytovaní primeranosti odplaty za spotrebiteľský úver. Túto údajovú bázu pokiaľ ide o výšku odplaty, lehoty splatnosti, spôsob zabezpečenia, objemy poskytnutých úverov na finančnom trhu poskytnutú hlásenia zverejňované štvrťročne Ministerstvom financií SR na základe hlásených subjektov poskytujúcich spotrebiteľské úvery. Takýmto spôsobom bolo referenčné kritérium, podľa ktorého sa mohla posudzovať primeranosť zo sektoru bánk prenesená na sektor finančného trhu ako taký, teda na všetky spoločnosti poskytujúce peňažné prostriedky spotrebiteľom, a to pri absencii akýchkoľvek pravidiel odplaty a jej stropu. To však neznamená, že by súd aj v takomto prípade nemal možnosť posudzovať aj takýto úverový vzťah, ktorý sa dotýka uvedených úrokov v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka v spojení aj s § 3 Občianskeho zákonníka. Bolo preto možné aj v danej veci na základe ustálenej judikatúry pristúpiť k posudzovaniu odplaty založenej na referenčnej báze odplaty požadovanej bankami u spotrebných úveroch v obdobných prípadoch (napr. rozhodnutie Krajského súdu Bratislava 14Co/262/2014 z 15.3.2016).

17. Podľa prechodných ustanovení k úpravám účinným od 1. júna 2014 v § 10d ods. 1 vl. nar. 87/1995 Z.z. ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. júnom 2014, odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi sa riadi podľa predpisov účinných do 31. mája 2014. Záväzkový vzťah v tomto prípade vznikol na základe zmluvy zo dňa 26.6.2012, preto neobstojí argument žalobcu v odvolaní ohľadne ustanovenia § 1a ods. 1 cit. vyhl. .

18. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie vrátane výroku o trovách konania ako vecne správne.

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1,2 CSP v spojení s § 225 ods. 1 CSP. Žalobca nebol so svojím odvolaním úspešný, preto mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol a úspešnému žalovanému trovy nevznikli.

20. V závere považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že dňom 17.2.2018 došlo k zmene obchodného mena žalobcu, ako to vyplýva z Výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I, vl. 26033/B, oddiel Sro, čo sa premietlo v jeho označení v záhlaví tohto rozsudku.

21. Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).